

ב"ל (חיפה) 32404-04-12 - דניס וולחובסקי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 32404-04-12 - דניס וולחובסקי נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה חיפה

ב"ל (חיפה) 32404-04-12

דניס וולחובסקי

ע"י ב"כ - עו"ד פז

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד מישאל

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[20.01.2013]

כב' השופטת א. קציר ס.נשיא

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה), מיום 22/3/12 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה הוועדה למערער נכות יציבה בשיעור 0% מיום 1/8/10 ("ההחלטה").
2. עניינו של המערער הוחזר לוועדה, בתוקף פסק דין מיום 14/2/12 (ב"ל 11-09-37999), שניתן בהסכמת הצדדים ("פסק הדין"). על פי פסק הדין הוחזר עניינו של המערער לוועדה הרפואית לעררים, באותו הרכב, על מנת שתזמן את המערער, תבחן את מכתבו של ד"ר קרת, ולאחר שתעיין בו תקבע אם יש בו כדי לשנות מקביעתה. בנוסף, הוועדה תאפשר למערער ולבא כוחו לטעון בעניין האמור.
3. טענת הערעור העיקרית היא שהיה על הוועדה לבצע בדיקה קלינית חדשה, באותם קריטריונים שנבחנו על ידי ד"ר קרת, לרבות ציון טווחי תנועה, ולהתייחס לחוות הדעת באופן ענייני ומנומק. נטען עוד, כי הוועדה התעלמה ממסמך רפואי מיום 23/6/11, וביצעה ניכוי מצב קודם למרות העדר עבר רפואי מוכח במסמכים רפואיים ספציפיים.
4. לטענת המשיב, פסק הדין לא הורה לוועדה לבדוק את המערער ואף לא הורה לה לעיין בבדיקת CT. המשיב הוסיף וטען כי הוועדה הסבירה כי בניגוד לממצאיו של ד"ר קרת, לא נמצאה עדות למגבלה בתנועה, כך שהנמקת הוועדה מפורטת וברורה, הגם שלא מדובר בחוות דעת רפואית. לפיכך, נטען כי הוועדה פעלה בהתאם להנחיות פסק הדין, ולא נפל בהחלטתה כל פגם משפטי.
לאור האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

5. לאחר שעיינתי בנימוקי הערעור, בפרוטוקול הוועדה ובכלל החומר המונח בפני ונתתי דעתי לטענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להידחות.
6. ביום 22/3/12 התכנסה הוועדה, בהרכב מומחה לאורטופדיה, מומחה לניירולוגיה ומומחה לנפרולוגיה. הוועדה עיינה בפסק הדין ובתעודה הרפואית של ד"ר קרת מיום 4/8/11. הוועדה הקשיבה לתלונות המערער ולדברי בא כוחו, כפי שפורט בסעיפים 19 ו-20 לפרוטוקול. באבחנה הרפואית ציינה הוועדה "תלונות על רגישות בגב מותני וצווארי". לענין עמוד שדרה צווארי, ציינה הוועדה כי ד"ר קרת שולל הגבלה בתנועות הצוואר, כאשר גם לדעת הוועדה, על פי ממצאי בבדיקתה ביום 25/8/11, אין הפרעות תנועה בצוואר.
- לענין עמוד שדרה מותני, הוועדה ציינה כי ד"ר קרת מצא בבדיקתו הגבלות קלות בכל טווחי התנועה, וקבע למערער נכות בשיעור 10% לפי פריט ליקוי 37(7)(א). בניגוד לממצאיו של ד"ר קרת, הוועדה מפנה לממצאי בבדיקתה הקלינית מיום 25/8/11, שם מצאה תנועות חופשיות של עמוד שדרה מותני, ללא הגבלה. הוועדה פירטה בפירוט רב את ממצאי הבדיקה האורטופדית והניירולוגית שנערכה למערער ביום 25/8/11, ממצאים השוללים, לדעת הוועדה, הגבלת תנועה המקנה נכות. לפיכך, חזרה הוועדה על החלטתה לפיה למערער לא נותרה נכות צמיתה בגין התאונה.
7. אקדים ואומר כי אין לקבל את טענת המערער לפיה נפל פגם בהחלטת הוועדה משלא ביצעה למערער בדיקה קלינית חדשה, וודאי לא בדיקה על פי אותם פרמטרים שנבדקו על ידי ד"ר קרת. על פי הוראות פסק הדין התבקשה הוועדה לשוב ולעיין בתעודה הרפואית של ד"ר קרת מיום 4/8/11, ולקבוע האם יש באמור בה כדי לשנות קביעתה. אולם, אין בפסק הדין הנחייה לערוך למערער בדיקה קלינית מחדש.
- ממילא אין מקום לטענה שהיה על הוועדה לבצע בבדיקת הטייה וסיבוב לצדדים, שכן כידוע, אופן עריכת הבדיקה הקלינית, הוא עניין רפואי המסור לשיקול דעתה של הוועדה, ואין בית הדין מוסמך להתערב בו.
- לפיכך, טענת ערעור זו נדחית.
- בהקשר זה אוסיף, כי מאותו טעם עצמו נדחית טענת המערער לפיה הוועדה התעלמה ממסמך רפואי מיום 23/6/11 ומבדיקת CT מיום 22/2/10. עסקינן בהחלטת ועדה רפואית לעררים שניתנה בעקבות פסק דין. משכך, יש לבחון האם פעלה הוועדה בהתאם להנחיות פסק הדין. על פי פסק הדין לא נדרשה הוועדה לעיין במסמכים אלה, ולכן ממילא לא נפלה טעות משפטית בהחלטת הוועדה משלא התייחסה אליהם.

8. אשר לתעודה הרפואית של ד"ר קרת מיום 4/8/11: אמנם, בצדק טען המשיב כי אין מדובר בחוות דעת, הממלאת אחר הכללים שנקבעו בסעיף 24(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. כך, למשל, כותרת המסמך "תעודה רפואית"; המסמך אינו מפרט את פרטי המומחיות של ד"ר קרת; המסמך גם אינו כולל הצהרה כי חוות הדעת ניתנת במקום עדות. יחד עם זאת, משהוחזר עניינו של המערער לוועדה על מנת שתשוב ותעיין בתעודה הרפואית ותנמק החלטתה, ודאי שנדרשת הוועדה להתייחסות מפורטת ומנומקת, כזו המאפשרת גם למי שאינו מומחה רפואי להבין כיצד הגיעה הוועדה למסקנותיה.

לדעתי, לא נפלה טעות משפטית בהנמקת הוועדה בהתייחס לתעודה הרפואית של ד"ר קרת. הוועדה מילאה אחר הוראות פסק הדין, והתמודדה היטב עם הנושאים הנזכרים במסמך של ד"ר קרת. הוועדה מצאה ממצאים שונים - העדר הגבלה בתנועות עמוד שדרה מותני, בעוד שד"ר קרת מצא הגבלה קלה בתנועות הגב התחתון. שעה שהממצאים הרפואיים שמצאה הוועדה שונים מאלה ששימשו תשתית עובדתית לד"ר קרת, מובן מאליו שאף המסקנות הנובעות מאותם ממצאים תהיינה שונות. דין הוא שממצאים שונים, מהווים הנמקה ברורה והתייחסות מספקת לקביעה רפואית שונה מזו של הוועדה, ודי באמור כדי לצאת ידי חובת ההנמקה. לפיכך, דין טענה זו להידחות.

9. גם הטענה כי הוועדה ביצעה ניכוי מצב קודם למרות העדר עבר רפואי מוכח במסמכים רפואיים ספציפיים - אין לה על מה שתסמוך ודינה להידחות. לא מצאתי בפרוטוקול הוועדה כל אמירה המייחסת למערער מצב רפואי קודם לתאונה. בנוסף יובהר, כי דיון בשאלת עובר ושב וניכוי מצב קודם אינו חלק מהוראות פסק הדין.

10. לפני סיום: המערער סמך טיעונו על הליך אחר, כאשר לטענתו מדובר באותם פגמים משפטיים ובאותו הרכב מומחים כמו בעניינו של המערער. לפי הטענה, באותו עניין נפסלה החלטת הוועדה אשר לא יישמה את הוראות פסק הדין, ועניינו של המערער הוחזר לוועדה בהרכב חדש (בר"ע 11-10-40395 אמיר פרוכטר - המוסד לביטוח לאומי, החלטה מיום 2/5/12, פסק דין מיום 6/5/12) ("עניין פרוכטר"). מקובלת עלי טענת המשיב, כי לא ניתן ללמוד מאותו הליך לענייננו, וממילא לא ברורה הרלוונטיות של נסיבות המקרה בעניין פרוכטר לנסיבות המקרה דנן. יושם אל לב, כי בעניין פרוכטר, הוחזר עניינו לוועדה על מנת שתבדוק אותו מחדש ותתייחס לטווחי תנועות עמוד השדרה. על פי הנחיות פסק הדין בעניין פרוכטר, שניתן בהסכמת הצדדים, הוועדה התבקשה להתייחס במנומק ובמפורט למבחנים ספציפיים שביצע ד"ר קרת בבדיקתו הקלינית. על כן, לאור הנחיות שונות לוועדה, אין ללמוד גזרה שווה לענייננו.

11. המסקנה העולה מהאמור לעיל היא שהוועדה פעלה בדיוק על פי הנדרש ממנה בפסק הדין, ובצורה מנומקת ומפורטת. בהעדר פגם משפטי בהחלטה, הערעור נדחה.

אין צו להוצאות.

לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ג, (20 ינואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.